

Odluka kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju odluka komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom”;

Pozivajući se na stav XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora da bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,” u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podstavom (c) ovog stava) i “druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se dalje na član I:1. pomenutog Aneksa 10 koji se isključivo odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i

povratka raseljenih osoba i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju potpune i nediskriminirajuće implementacije imovinskih zakona BiH;

Uzimajući nadalje u obzir potrebu da se na cjelokupnoj teritoriji Bosne i Hercegovine, na najefikasniji i najpravičniji način provedu zakoni u vezi sa povratom imovine, te da se osigura usklađeno provođenje tih zakona u svakom entitetu;

Svjestan suštinske potrebe da se osigura da proces usklađivanja ne bude na štetu izbjeglica i raseljenih lica-povratnika, te da se osigura da proces usklađivanja bude u duhu Aneksa 7 Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Nadalje svjestan da Komisija za imovinske zahtjeve kao Daytonaska institucija igra suštinsku ulogu u provođenju Aneksa 7. Opšteg okvirnog sporazuma za mir, te da je iz tog razloga implementacija odluka Komisije od najveće važnosti;

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim slijedeću odluku:

ODLUKA

kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju odluka komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica.

Dole navedeni Zakon će stupiti na snagu kao što je i navedeno u članu 7. na privremenoj osnovi, dok Federalni Parlament ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućoj formi, bez izmjena i dopuna

i bez dodatnih uslova.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU ODLUKA KOMISIJE ZA IMOVINSKE ZAHTJEVE RASELJENIH LICA I IZBJEGLICA

Član 1.

U članu 4. Zakona o izvršenju odluka Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica ("Službene novine Federacije BiH", br. 43/99 i 51/00) u njegovom izmjenjenom i dopunjenom obliku (u daljem tekstu: Zakon) dodaje se novi stav 3. koji glasi:

"Ako je zahtjev za izvršenje odluke Komisije podnesen od strane osobe koja nije navedena u dispozitivu odluke, organ uprave će odlučiti da li se on/ona može smatrati članom porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava navedenog u odluci."

Sadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 2.

U članu 5. stav 2. se mijenja i glasi:

"Zahtjev za izvršenje odluke Komisije kojom se potvrđuje stanarsko pravo mora se podnijeti u roku od osamnaest mjeseci od dana donošenja odluke Komisije".

Član 3.

U članu 7. stav 6. se mijenja i glasi :

"Ako je tražilac izvršenja podnio kod nadležnog organa uprave

zahtjev za povrat u posjed iste imovine ili stana, u skladu sa Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ili Zakonom o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana, te ukoliko to lice naknadno podnese odluku Komisije na izvršenje, nadležni organ uprave će spojiti postupke za izvršenje koji se odnose na obje odluke i donijeti zaključak o dozvoli izvršenja u skladu sa ovim članom.”

Član 4.

Član 11. se mijenja i glasi:

“Po prijemu zahtjeva za ponovno razmatranje Komisija može obavijestiti nadležne organe uprave koji su odgovorni za izvršenje odluke Komisije o podnesenom zahtjevu za ponovno razmatranje.

Nadležni organ uprave ne obustavlja izvršenje odluke Komisije, osim ukoliko ne primi zvaničnu obavijest od Komisije kojom se posebno zahtjeva obustava do donošenja odluke po zahtjevu za ponovno razmatranje.

Odlučujući po zahtjevu za ponovno razmatranje, Komisija može:

1. odbaciti zahtjev kao neprihvatljiv, neblagovremen ili podnesen od neovlaštenog lica;
2. odbaciti zahtjev kao neosnovan; ili
3. prihvatiti zahtjev, raniju odluku staviti van snage i donijeti novu odluku.

Odluka Komisije kojom se prihvata zahtjev za ponovno razmatranje i stavlja van snage ranija odluka, ili odbija prijem ili odbacuje zahtjev za ponovno razmatranje, dostavlja se podnosiocu zahtjeva za ponovno razmatranje i svim drugim licima kojima je ranija odluka dostavljena, kao i organu uprave odgovornom za izvršenje.”

Član 5.

Član 12. se mijenja i glasi :

“Žalba protiv zaključka o dozvoli izvršenja odluke Komisije, prema stavu 2. člana 10. ovog Zakona, podnosi se nadležnom drugostepenom organu u skladu sa Zakonom o upravnom postupku putem upravnog organa koji je donio zaključak o dozvoli izvršenja, u roku od 8 dana od dana dostavljanja zaključka o dozvoli izvršenja.

Osnov za žalbu ograničen je na sljedeće:

1. odluka Komisije na kojoj se temelji zaključak o dozvoli izvršenja ne postoji ili je stavljena van snage od strane Komisije u toku postupka ponovnog razmatranja;
2. da li izvršenik ima pravo na alternativni smještaj ili da li je vremenski rok u kojem izvršenik mora napustiti imovinu u skladu sa važećim zakonima; ili
3. iz drugih razloga zbog kojih se može podnijeti žalba protiv zaključka o dozvoli izvršenju u skladu sa Zakonom o upravnom postupku.”

Član 6.

Iza člana 12. dodaje se novi član 12a. koji glasi:

“Član 12a

Nadležni organ uprave upućuje podnosioca žalbe na pokretanje postupka pred nadležnim sudom u roku od 30 dana da bi dokazao da je nosilac prava iz odluke Komisije prenio svoja prava na podnosioca žalbe, na dobrovoljan i zakonit način, nakon datuma navedenog u dispozitivu odluke Komisije.

Nadležni sud može donijeti posebnu naredbu kojom se obustavlja postupak izvršenja pred nadležnim organom uprave do donošenja odluke suda kada apelant može da pokaže dokaz u formi pismenog ugovora o prenosu prava u skladu sa domaćim zakonom i nastanku nenadoknadbive štete za izvršenika u slučaju da se postupak izvršenja nastavi.”

Član 7.

Ova Odluka se objavljuje bez odlaganja u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine, i stupa na snagu osam dana nakon objavljivanja.

Sarajevo, 4. decembar 2001. godine

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik

